

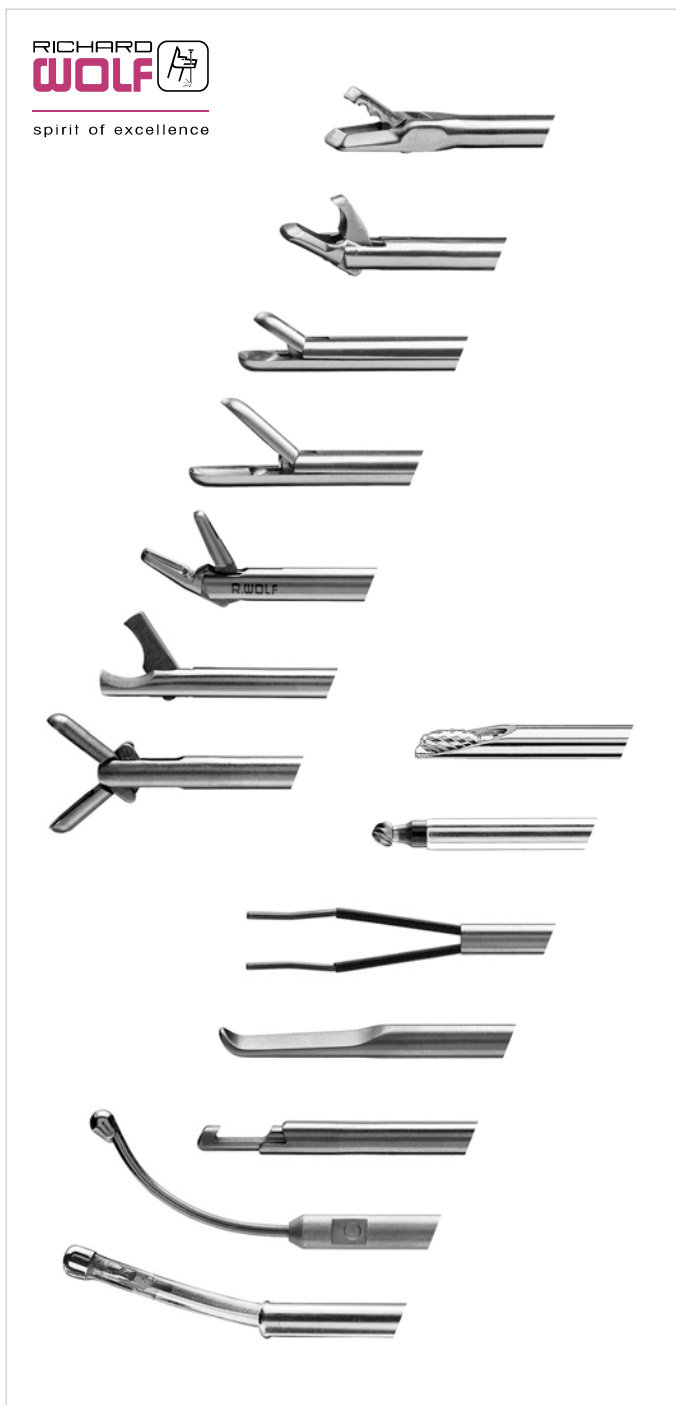

Nowa Era w chirurgii małoinwazyjnej kręgosłupa

Endoskopowa chirurgia kręgosłupa jest nowatorską metodą która w bardzo szybkim tempie wypiera stare inwazyjne metody, zapewniając przy tym bezpieczeństwo i bardzo szybki powrót do zdrowia ze względu na bardzo małą inwazyjność.

System Vertebris firmy Richard Wolf GmbH jest kompleksowym systemem umożliwiającym przeprowadzanie zabiegów dyscektomii odcinka lędźwiowego, piersiowego, szyjnego ponadto jako jedyny umożliwia wykonywanie zabiegów dyscektomii z różnych dojsć (interlaminarnego, extraforaminalnego, transforaminalnego).

Jako jedyny system oferuje nowatorskie rozwiązanie umożliwiające w pełni bezpieczne i mało inwazyjne operowanie stenoz pod kontrolą specjalnie zaprojektowanego endoskopu.

VERTEBRIS lumbar

Wprowadzenie

Dostęp boczny transforaminalny w małoinwazyjnym zabiegu endoskopowym kręgosłupa lędźwiowego

Ból mięśniowo-szkieletowy, powodowany chorobą zwyrodnieniową kręgosłupa jest jednym z najczęstszych powodów wizyt w gabinetach lekarskich. Choroby zwyrodnieniowe kręgosłupa są częścią codziennej praktyki lekarskiej, a ich leczenie utrudniają zróżnicowane problemy medyczne i społeczno-ekonomiczne.

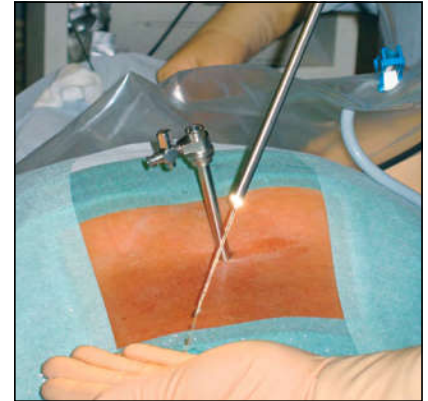
Jeśli chroniczny ból lub deficyty neurologiczne utrzymują się, a wszystkie możliwości leczenia zachowawczego zostały wyczerpane, należy rozważyć wdrożenie leczenia chirurgicznego. Mimo iż konwencjonalne leczenie zabiegowe może zapewnić dobre rezultaty to wynikająca z nich traumatyzacja często staje się źródłem problemów. Aby je minimalizować to stosowane techniki chirurgiczne powinny być na bieżąco optymalizowane.

Ostatnie wyniki badań klinicznych i intensywny rozwój technik operacyjnych wprowadza nowy standard w dziedzinie małoinwazyjnych zabiegów kręgosłupa.

Zastosowanie minimalnie inwazyjnych technik operacyjnych pozwala na zredukować uszkodzenia tkanek i związane z nimi konsekwencje. Uzupełnione o ciągłą irygację techniki endoskopowe zapewniają

korzyści, dzięki którym stały się złotym standardem w wielu rodzajach interwencji chirurgicznych (artroskopia, laparoscopia itp.). Od 1998 roku na naszym oddziale chirurgii kręgosłupa i leczenia bólu oraz we współpracy z firmą Richard Wolf GmbH nieprzerwanie pracujemy i rozwijamy techniki operacyjne z dostępu transforaminalnego i interlaminarnego które pozwalają na uzyskanie endoskopowego dostępu do kanału kręgowego. Dzięki tym pracom rozszerzono zakres wskazań do stosowania procedury endoskopowej, która zachowując efektywność konwencjonalnej chirurgii zapewnia korzyści interwencji minimalnie inwazyjnej.

Jeszcze do niedawna w metodzie endoskopowej borykano się z problemami technicznymi których głównym czynnikiem była mała średnica kanału roboczego co przekładało się na znaczne wydłużenie prowadzonych procedur oraz wykluczało niektóre procedury takie jak resekcja tkanki kostnej, efektywna koagulacja. Firma Richard Wolf GmbH opracowała nowy typ optyki endoskopowej tzw. dyskoskopu, który posiada zintegrowany owalny kanał roboczy o średnicy roboczej dla instrumentów 4.1 mm, dzięki czemu operator może wykorzystywać instrumenty o dużej średnicy. Takie rozwiązanie zapewnia zwiększony zakres procedur oraz znacząco skraca czas wykonywanych zabiegów. Opracowanie nowych optyk doprowadziło do rozszerzenia zakresu wskazań do endoskopowych operacji kręgosłupa, które objęły teraz również przepukliny krążka międzykręgowego, stenozy kanału kręgowego.

Ciągła irygacja zapewnia znajomą wizualizację śródoperacyjną.

Endoskopy najnowszej generacji mają kanał roboczy o dużej zwiększonej średnicy 4.1 mm.

VERTEBRIS lumbare

Wprowadzenie

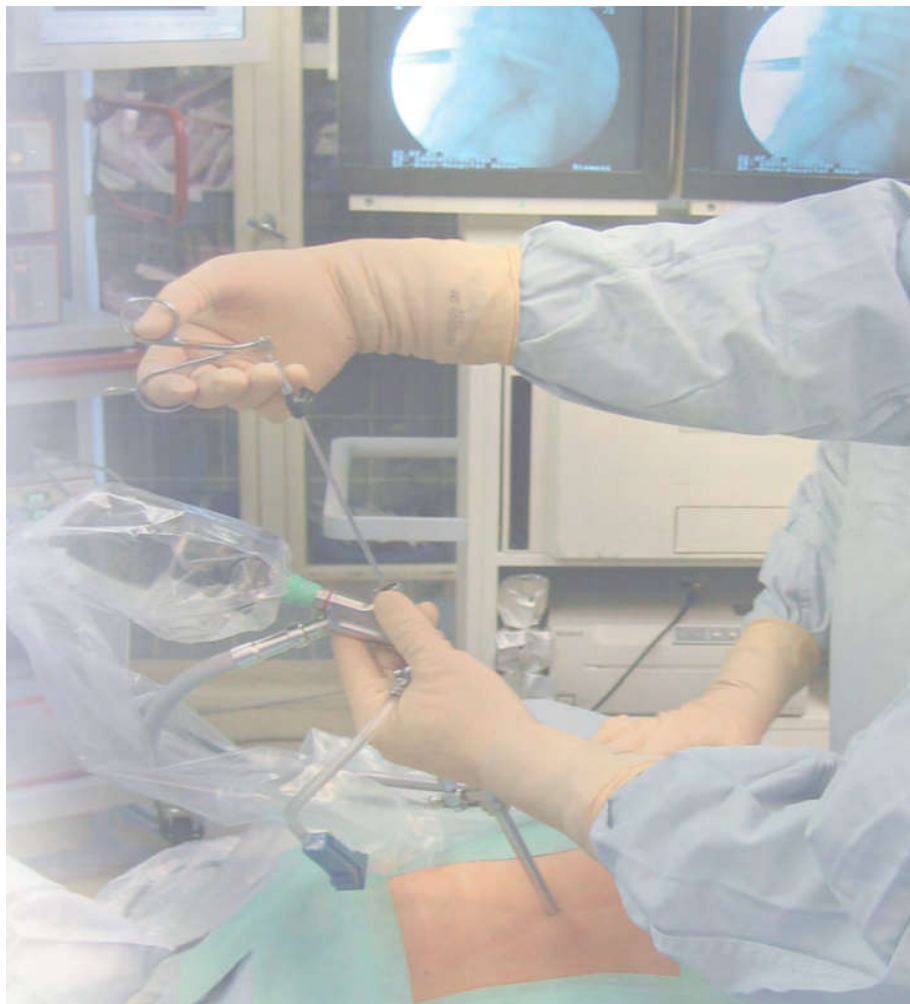
Chirurgia endoskopowa ma obecnie ugruntowaną pozycję wśród technik chirurgicznych stosowanych w schorzeniach kręgosłupa lędźwiowego. Pod warunkiem przestrzegania wskazań do jej stosowania chirurgia endoskopowa stanowi cenne i bezpieczne uzupełnienie chirurgii konwencjonalnej lub alternatywę. Operacje endoskopowe mogą być obecnie przeprowadzane również na szyjnym i piersiowym odcinku kręgosłupa.

Opracowanie nowych instrumentów rozszerzyło zakres możliwych procedur

Ostatnie dokonania techniczne oraz zastosowanie nowych dróg dostępu doprowadziły do zmian, które sugerują początek rewolucji w chirurgii kręgosłupa, podobnej do tej, która miała miejsce w ortopedii wraz z wprowadzeniem procedur artroskopowych. Niemniej jednak konwencjonalne i maksymalnie inwazyjne zabiegi będą nadal niezbędne w chirurgii kręgosłupa.

Specjaliści muszą być w stanie je wykonywać, aby w razie potrzeby sprostać ewentualnym losowym problemom i powikłaniom wynikłym w czasie zabiegów endoskopowych. Rozwój technik endoskopowych nie powinien być postrzegany jako zwiastun końca dotychczasowych konwencjonalnych standardów zabiegowych, ale raczej jako cenna dodatkowa nowatorska metoda wśród innych dostępnych technik chirurgii kręgosłupa.

Herne, July 2007

Priv.-Doz. Dr. med. habil. Sebastian Ruetten, M.D.
Head Center for Spine Surgery and Pain Therapy

Center for Spine Surgery and Pain Therapy
Head: Priv.-Doz. Dr. med. habil. Sebastian Ruetten, M.D.

Center for Orthopaedics and Traumatology
St. Anna Hospital, Herne, Germany
Director: Prof. Dr. med. Georgios Godolias, M.D.

University of Witten/Herdecke

VERTEBRIS lumbar

Zabiegi endoskopowe, technika: tans- i extraforaminalna

Operacje przezskórne, wykonywane w celu dekompresji śródkręzkowej w odcinku lędźwiowym zostały po raz pierwszy opisane na początku lat 70 ubiegłego wieku. Systemy optyczne zaprojektowane w celu kontroli przestrzeni międzykrękowej po przeprowadzeniu klasycznych operacji na otwarty wprowadzono we wczesnych latach 80. Nieco później opracowano technikę endoskopową z dostępem transforaminalnym. W kategoriach anatomicznych oznacza to osiągnięcie krążka międzykręgowego z dostępu tylnobocznego przez otwór międzykręgowy, między korzeniem wychodzącym a korzeniem transversującym nerwu rdzeniowego bez konieczności resekcji tkanki kostnej czy więzadeł. Punkt na skórze z którego zostanie wykonany dostęp operacyjny odmierza się w centymetrach od linii pośrodkowej. Większość tego typu operacji jest wykonywana w celu śródkręzkowej lub pozakręzkowej terapii foraminalnej. Zmniejszenie śródkręzkowej lub pozakręzkowej terapii foraminalnej. Zmniejszenie śródkręzkowej objętości i ciśnienia może zredukować ucisk wywierany przez krążek. Usunięcie materiału krążkowego w obrębie otworu międzykrękowego i poza nim jest także możliwe. Sekwestrowany materiał wewnątrz kanału kręgowego może zostać usunięty metodą wsteczną "retrograde approach" wewnątrzkręzkowo przez miejsce uszkodzenia pierścienia. W tym wypadku stosuje się technikę "in-out". Sekwestrowany materiał jądra znajduje się w kanale kręgowym grzbietowo w stosunku do pierścienia w brzusznej części przestrzeni zewnątrzoponowej przyśrodkowo do linii środkowej nasady łuku kręgu.

W wielu przypadkach sekwestrowany materiał rozciąga się do linii środkowej ciała lub nawet kontrateralnie. Jak wynika z doświadczenia klinicznego, uszkodzenie pierścienia jest często mniejsze niż średnica sekwestrowanego materiału. Ponadto, na ogół nie ma żadnego bezpośredniego połączenia między tym materiałem a jądrem pierścienia.

W przypadku nasilonych zwyrodnień krążków międzykręgowych lub istniejących zastarzałych przepuklin ciągotność materiału sekwestrowanego często nie zostaje zachowana,

w związku z czym usunięcie materiału w postaci jednego scalonego odcinka jest na ogół niemożliwe.

Czynniki te często utrudniają usunięcie sekwestrowanego materiału przy zastosowaniu śródkręzkowej metody wstecznej. Tak więc w celu uzyskania adekwatnej dekompresji struktur nerwowych konieczne jest dojście do brzusznej części przestrzeni zewnątrzoponowej bezpośrednio pod ciągłą kontrolą wzrokową.

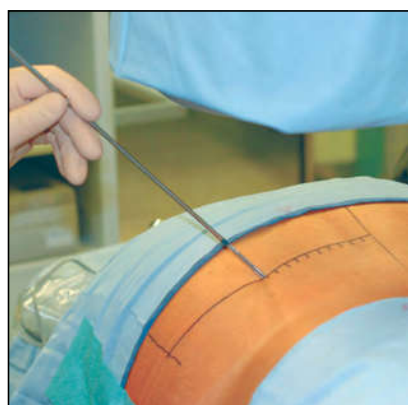
Najczęstszym miejscem występowania przepukliny krążka międzykręgowego są dolne segmenty odcinka lędźwiowego. Należy zwrócić uwagę, że na tym odcinku średnica otworów międzykręgowych zmniejsza się w kierunku czaszkowo-ogonowym, a dodatkowe zwężenie może powstać w wyniku zmian zwyrodnieniowych. Wspomniane czynniki anatomiczne, zwłaszcza w dolnej części odcinka lędźwiowego często utrudniają uzyskanie dostępu pozakręzkowego do brzusznej części przestrzeni zewnątrzoponowej przy stosowaniu metody z dostępu tylnobocznego. Podobnie, boczne ułożenie endoskopu w celu dojścia tangencjonalnego do kanału kręgowego jest technicznie trudne, ponieważ dostęp prowadzi się przez tkanki miękkie i staw wyrostków stawowych. Związane z tym problemy sprawiają iż osiągnięcie dostatecznej dekompresji z dojścia tylnobocznego jest trudne i niepewne. Z powyższych powodów w ostatnich latach

opracowano dojście transforaminalne boczne*.

W tej technice punkt na skórze, z którego zostanie wykonany dostęp nie jest odmierzany w centymetrach ale określany jest na podstawie indywidualnych cech anatomicznych pacjenta pod kontrolą radiograficzną. Metoda ta umożliwia dostęp tangencjonalny do kanału kręgowego oraz bezpośrednią wizualizację brzusznej części przestrzeni zewnątrzoponowej z ciągłą irygacją

W metodzie z dostępem tylnobocznym obszar roboczy jest głównie obszarem śródkręzkowym.

Punkt na skórze, z którego zostanie wykonany dobrze znany dostęp tylnoboczny odmierza się w centymetrach od linii bocznej.

VERTEBRIS lumar

Zabiegi endoskopowe, technika: tans- i extraforaminalna

dzięki temu możliwe jest osiągnięcie adekwatnej dekompresji. Stosowana w połączeniu z nowo opracowanymi endoskopami z obszernym kanałem roboczym i odpowiadającymi mu nowymi instrumentami, technika ta stosowana jest w szerokim ale jasno określonym zakresie zastosowań.

Jako wytyczna dla dekompresji kanału kręgowego, ruchomość ogonowa i czaszkowa powinna sięgać odpowiednio do środkowej i początkowej części nasady łuku kręgu. Zwężony otwór międzykręgowy nie stanowi już ograniczenia ponieważ może zostać poszerzony.

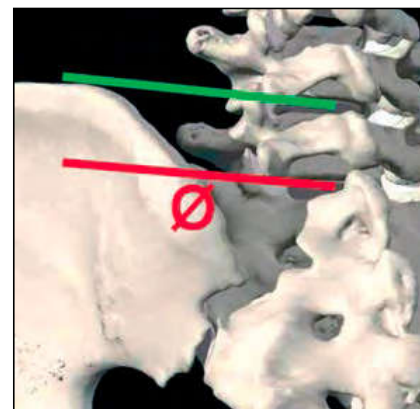
Miednica może uniemożliwiać dostęp boczny, stąd też w obrazie radiograficznym w projekcji bocznej miednica nie powinna sięgać poza środek czaszkowej krawędzi nasady łuku kręgu.

W najwyższej części odcinka lędźwiowego wykonanie dostępu bocznego jest ograniczone przez organy jamy brzusznej i klatki piersiowej. Z drugiej zaś strony, dzięki temu, że otwory międzykręgowe są coraz większe w kierunku czaszkowym, a także dzięki możliwości resekcji tkanki kostnej, zakres możliwości dostępnych w procedurach chirurgicznych wykonywanych w górnych segmentach odcinka lędźwiowego jest większy, a wybierany dostęp może być mniej boczny. Nie ma też ograniczeń

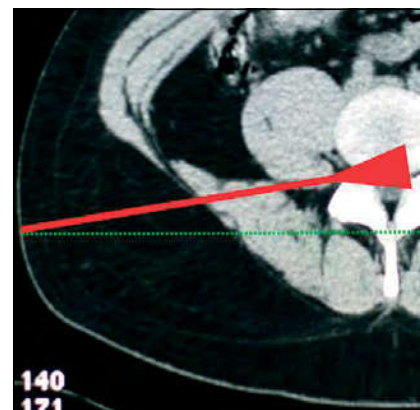
w przypadku operacji przeprowadzanych w celu uzyskania dekompresji intra- i extraforaminalnej. Również w przypadku tych operacji próbuje się uzyskać dostęp boczny z atraumatycznym przejściem pod wychodzącym korzeniem nerwu rdzeniowego. Technika uzyskania dostępu chirurgicznego w przepuklinach intra- i extraforaminalnych, a także w przypadku stenozы foraminalnej może różnić się od konwencjonalnej techniki, mając na celu uniknięcie uszkodzenia wychodzącego korzenia nerwu rdzeniowego w przypadku gdy jest on przemieszczony lub gdy jego położenie nie jest dokładnie zlokalizowane. W takich przypadkach stosowany jest dostęp extraforaminalny. W procedurach śródkręzkowych, takich jak te wymagane do zespolenia lub w przypadku infekcji, często stosowane jest dojście tylnoboczne. Stosowanie tej metody determinowane jest położeniem patologii, z uwzględnieniem jej indywidualnych cech jak również anatomii pacjenta. Poza ustalonymi wskazaniami do stosowania metody transforaminalnej, istnieją też ściśle określone przeciwwskazania do jej stosowania.

* Ruetten et al. (2005) An extreme lateral access for the surgery of lumbar disc herniations inside the spinal canal using the full-endoscopic uniportal transforaminal approach. - Technique and prospective results of 463 patients. Spine 30:2570–2578

Ruetten et al. (2007) Use of newly developed instruments and endoscopes: full-endoscopic resection of lumbar disc herniations via the interlaminar and lateral transforaminal approach. J Neurosurg Spine 6:521-530

W dolnych segmentach kręgosłupa lędźwiowego miednica może uniemożliwiać wykonanie dostępu bocznego transforaminalnego.

Metoda transforaminalna z dostępem bocznym otwiera drogę do kanału kręgowego.

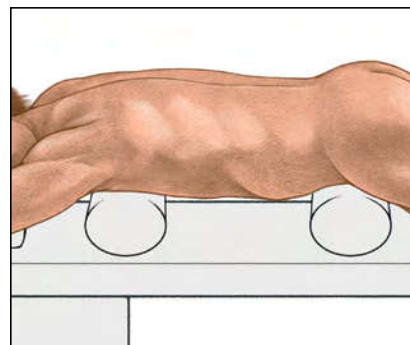
Metoda transforaminalna z dostępem bocznym pozwala dotrzeć do kanału kręgowego w dolnych segmentach kręgosłupa lędźwiowego.

VERTEBRIS lumbar

Zabiegi endoskopowe, technika: tans- i extraforaminalna

1. Ułożenie pacjenta

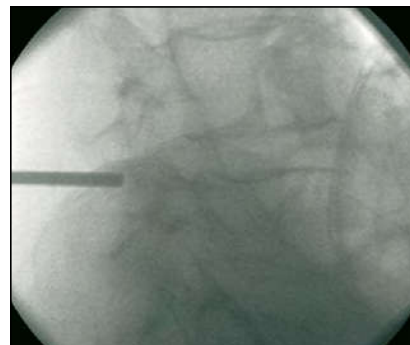
Pacjent w pozycji na brzuchu na stole przeziernym dla promieni rentgenowskich, z wałkiem pod miednicą i klatką piersiową.

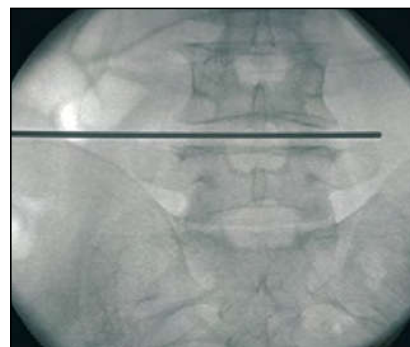
Pozycja na brzuchu z wałkiem pod miednicą i klatką piersiową.

2. Wyznaczenie drogi dostępu bocznego

Dostęp wyznaczany jest na podstawie anatomicznych punktów orientacyjnych pod kontrolą fluoroskopową, z uwzględnieniem patologii. W zależności od poziomu, należy wykluczyć możliwość uszkodzenia narządów jamy brzusznej.

Określenie maksymalnego odchylenia w kierunku brzuszny na podstawie indywidualnych anatomicznych punktów orientacyjnych oraz zaznaczanie linii wejścia na skórze.

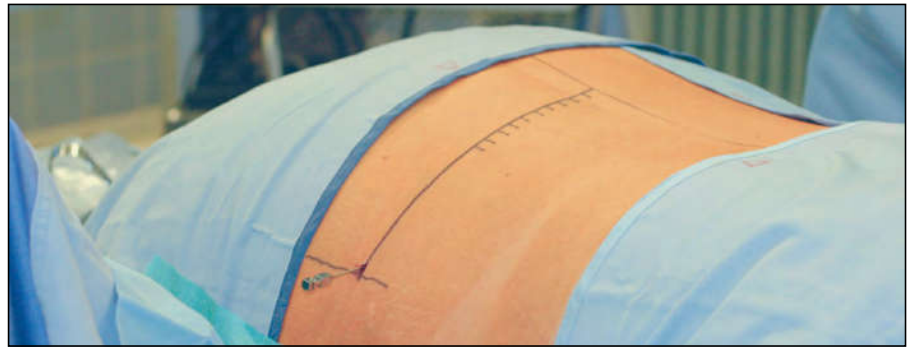
Określenie poziomu krążka międzykręgowego pod kontrolą fluoroskopową oraz punktu wejścia na skórze.

VERTEBRIS lumbbar

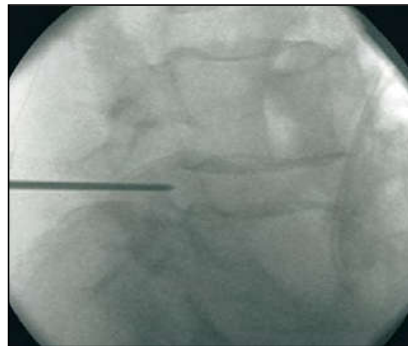
Technika endoskopowa: tans- i extraforaminalna

3. Utworzenie dostępu bocznego

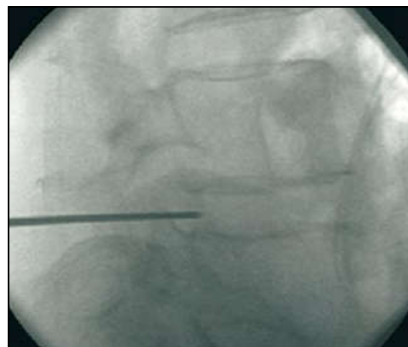
Po obraniu na skórze punktu, z którego utworzony zostanie dostęp i po nacięciu skóry, kaniula kręgowa wprowadzana jest pod kontrolą fluoroskopową, z zachowaniem ostrożności aby nie uszkodzić struktur nerwowych. Odpowiednie ustawienie w stosunku do kanału kręgowego jest ustalane indywidualnie w zależności od umiejscowienia patologii. Następnie wprowadzany jest drut Kirschnera a kaniula zostaje usunięta.

Wprowadzenie kaniuli

Kaniula kręgowa, wprowadzona nad środkową częścią nasady łuku, dotyka grzbietowej części pierścienia włóknistego na skraju kanału kręgowego.

Kaniula kręgowa wprowadzona w grzbietową część pierścienia włóknistego.

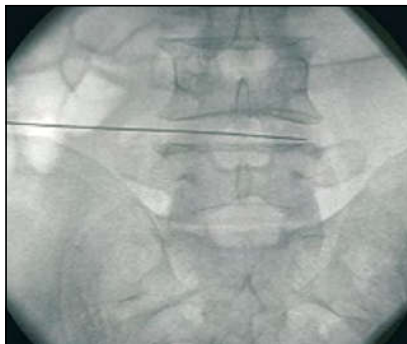

VERTEBRIS lumbbar

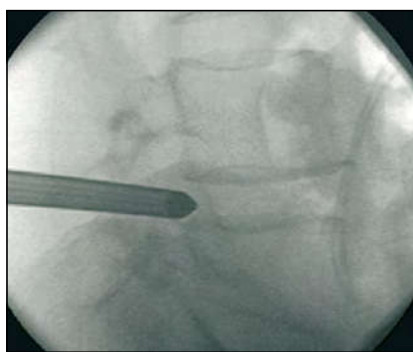
Technika endoskopowa: tans- i extraforaminalna

Ruchami obrotowymi dylator jest wprowadzany po drucie aż do otworu międzykręgowego. Po usunięciu drutu dylator zostaje – jeśli wymaga tego patologia – wprowadzony do kanału kręgowego.

Skośnie zakończony płaszcz roboczy jest następnie wprowadzany po dylatorze, który zostaje teraz usunięty. Przez cały czas trwania procedury należy zachować ostrożność aby nie doszło do uszkodzenia struktur nerwowych.

Po wprowadzeniu drutu Kirschnera kaniula zostaje usunięta.

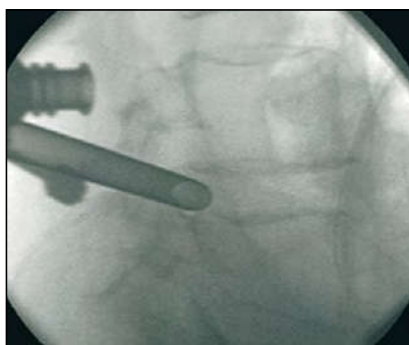
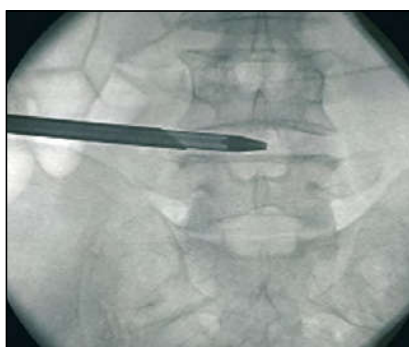

Dylator wprowadzony po drucie Kirschnera znajduje się w miejscu docelowym w kanale kręgowym lub w miejscu uszkodzenia pierścienia w jego części grzbietowej.

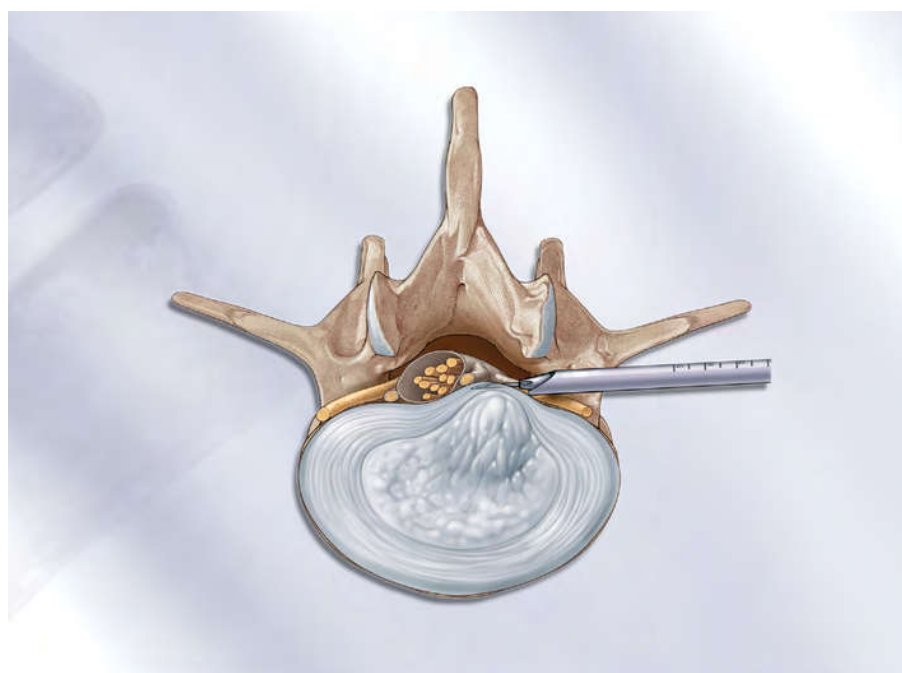

VERTEBRIS lumbbar

Technika endoskopowa: trans- i extraforaminalna

Płaszcz roboczy jest wprowadzony po dylatorze, który zostaje teraz usunięty. Skośnie ścięte zakończenie znajduje się wewnątrz kanału kręgowego, grzbietowo od pierścienia włóknistego.

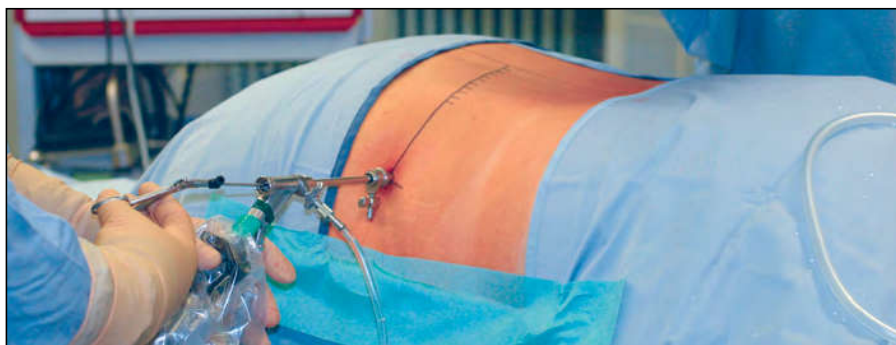
VERTEBRIS lumbar

Technika endoskopowa: tans- i extraforaminalna

4. Przeprowadzenie zabiegu

Endoskop zostaje wprowadzony przez płaszcz roboczy. Operacja jest wykonywana przez kanał roboczy endoskopu przy pomocy różnych zestawów narzędzi, pod stałą kontrolą wzrokową i przy ciągłej irygacji.

Kapturki uszczelniające endoskopu oraz płaszcz roboczy powinny być krótko używane – tylko w sytuacji, gdy krwawienie pogarsza widoczność. Jeśli bowiem w czasie długich operacji wstrzymywanie odpływu płynu irygacyjnego pozostanie niezauważone, istnieje teoretyczne ryzyko przeciążenia objętościowego i wzrostu ciśnienia w kanale kręgowym i w związanych z nim strukturach. Jak wskazuje doświadczenie, ryzyko wystąpienia powikłań jest największe w czasie procesu uczenia się i wprowadzania nowych procedur.

Metoda z dostępem bocznym umożliwia pracę w kanale kręgowym pod pełną kontrolą wzrokową.

VERTEBRIS lumbiar

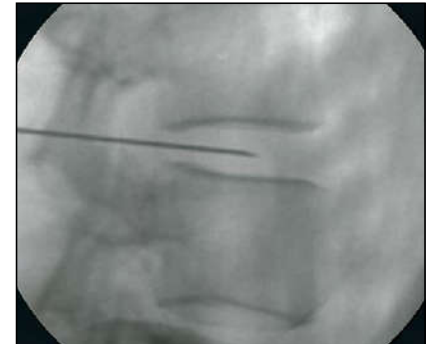
Technika endoskopowa: tans- i extraforaminalna

5. Utworzenie dostępu tylnobocznego

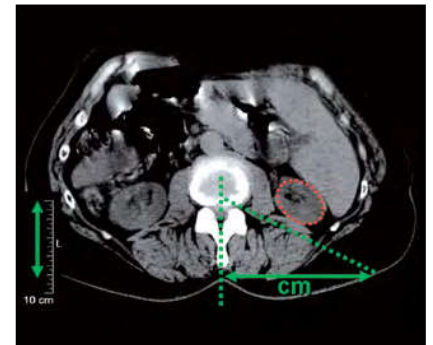
Blokowanie wykonania dostępu bocznego przez miednicę lub ryzyko uszkodzenia organów jamy brzusznej lub klatki piersiowej w przypadku górnych segmentów kręgosłupa lędźwiowego mogą wymusić wykonanie dostępu bardziej tylnego lub nawet tylnobocznego w przypadku interwencji w obrębie krążka międzykręgowego. Położenie punktu dostępowego na skórze zależy od indywidualnej patologii oraz anatomii i może być odmierzane w centymetrach od linii środkowej ciała lub wyznaczone przy pomocy wprowadzanej kaniuli kręgowej. Kolejne kroki, włącznie z wprowadzeniem drutu Kirschnera, dylatora, płaszcza i endoskopu są takie same jak w przypadku metody z dostępem bocznym opisanej powyżej.

Odmierzanie położenia punktu dostępowego na skórze w centymetrach od linii środkowej ciała.

Kaniula kręgowa wprowadzona w miejsce docelowe wyznaczone na skórze punkt dostępowy.

Maksymalnie boczne położenie dostępu może zostać określone na podstawie przedoperacyjnej tomografii komputerowej.

Operacja z dostępem tylnobocznym transforaminalnym.

VERTEBRIS lumbar

Technika endoskopowa: tans- i extraforaminalna

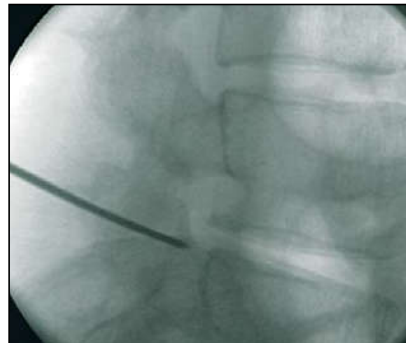
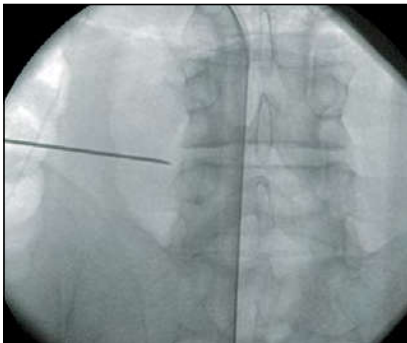
6. Utworzenie dostępu extraforaminalnego

W przypadku przepuklin krążka międzykręgowego umiejscowionych w obrębie otworu międzykręgowego a także poza nim, oraz w stenozie otworu międzykręgowego, wychodzące korzenie nerwowe mogą być narażone na uszkodzenie przez instrumenty wprowadzane przez otwór międzykręgowy. W takich przypadkach konieczne może okazać się zastosowanie techniki z dostępem extraforaminalnym, utworzonym z punktu dostępowego na skórze, znajdującego się w zakresie od położenia tylnobocznego do bocznego. W przypadku techniki wykorzystującej dostęp extraforaminalny, kaniula kręgowa nie jest wprowadzana do kanału kręgowego przez otwór międzykręgowy ale jest ona kierowana

do nasady łuku niższej położonego kręgu operowanego segmentu. Jest to rejon najbezpieczniejszy ze względu na wychodzące nerwy z kanału kręgowego. Zastosowanie tych kroków redukuje ryzyko uszkodzeń struktur nerwowych związane z wykonaniem dostępu operacyjnego. Długość Kirschnera, dylator i płaszcz roboczy są kolejno wprowadzane aż do uzyskania kontaktu bezpośrednio z kością nasady łuku. Następnie pod kontrolą wzrokową preparowane są struktury anatomiczne ogonowej części otworu międzykręgowego. Wychodzący korzeń nerwu zostaje zlokalizowany, a następnie operacja jest kontynuowana bez uszkodzenia korzenia nerwu.

Nasada łuku kręgu niższej położonego jest bezpiecznym obszarem w kategoriach wychodzącego korzenia nerwu rdzeniowego.

Wprowadzanie kaniuli kręgowej aż do nasady łuku kręgu niższej położonego w operowanym segmencie.

Preparowanie struktur anatomicznych ogonowej części otworu i wychodzącego korzenia nerwu kręgowego.

VERTEBRIS lumbare

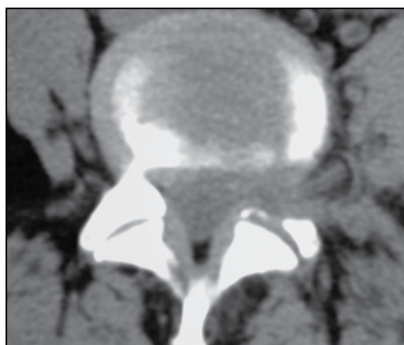
Technika endoskopowa: trans- i extraforaminalna

7. Resekcja tkanki kostnej

Resekcja tkanki kostnej może okazać się konieczna w celu zwiększenia ruchomości w obrębie kanału kręgowego lub w przypadku trudności z utworzeniem dostępu. Może to mieć miejsce na przykład w zwyrodnieniowej lub dziedzicznej stenozie otworu międzykręgowego oraz w czasie operacji stenozы zachyłków. Punkt dostępowy na skórze może znajdować się w zakresie od położenia tylnobocznego do bocznego. Po uzyskaniu dostępu trans- lub extraforaminalnego, struktury kostne muszą być wypreparowane przed resekcją. W większości przypadków części brzuszne wstępującego wyrostka stawowego są usuwane. W przypadku resekcji fragmentów nasady łuku kręgu niżej położonego należy pamiętać, że jest to element struktury podtrzymującej ciężar ciała. Rozległa resekcja może osłabić strukturę biomechaniczną i skutkować złamaniami w obrębie nasady łuku kręgu.

Do resekcji tkanki kostnej służy zestaw frezów i punchy kostnych.

Do resekcji tkanki kostnej służy zestaw frezów i punchy kostnych.

W większości przypadków części brzuszne wstępującej powierzchni stawowej są usuwane.

VERTEBRIS lumbar

Technika endoskopowa: tans- i extraforaminalna

8. Dostęp dwuportowy

Metoda dwuportowa może okazać się niezbędna we wskazaniach takich, jak infekcyjne zapalenie krążka międzykręgowego, wprowadzanie implantów oraz praca z niektórymi narzędziami. Dostęp zazwyczaj jest tylnoboczny przy wykorzystaniu standardowej techniki. Endoskop może być wprowadzany unilateralnie lub naprzemiennie.

Dostęp interlaminarny w zabiegu endoskopowym

Bezpośredni dostęp do przestrzeni zewnątrzoponowej w warunkach ciągłej kontroli wzrokowej jest warunkiem wstępnym, którego spełnienie jest konieczne do przeprowadzenia satysfakcjonującego zabiegu w obrębie kanału kręgowego. Stosowanie endoskopowej techniki transforaminalnej często wymaga dostępu bocznego. Struktury kostne jak również struktury układu nerwowego stanowiące granice otworu międzykręgowego ograniczają ruchomość, a tym samym również wskazania do operacji tego typu. Co więcej, w przypadku niższych segmentów lędźwiowych wymagany dostęp boczny może być blokowany przez miednicę. Jak ustalono, powyższe ograniczenia technicznie uniemożliwiają operowanie niektórych patologii z zastosowaniem technik endoskopowych z dostępu transforaminalnego.

Aby zmniejszyć częstość indukowanej zabiegami chirurgicznymi traumatyzacji struktur kanału kręgowego, należy wykorzystać naturalne anatomiczne drogi dostępu. Obok otworu międzykręgowego należy zaliczyć do nich rozwór krzyżowy i okno interlaminarne. Z przyczyn technicznych, epiduroskopia przez rozwór krzyżowy nie pozwala na resekcję dużych struktur. Pozostaje możliwość dostępu chirurgicznego przez okno interlaminarne – jest to znana od dawna i powszechnie stosowana technika w chirurgii kręgosłupa lędźwiowego. Po raz pierwszy opisana na

Dwuportowy dostęp transforaminalny

Wykorzystanie endoskopu z manipulacją na zasadzie ruchów joystickiem, dzięki czemu zapewniana jest pełna mobilność.

początku lat 20-tych ubiegłego wieku. W późniejszych latach opracowano różne metody alternatywne, np. tylnoboczną biopsję kręgosłupa pod koniec lat 40-tych oraz dekompresję śródkręzkową przy pomocy chemonukleolizy we wczesnych latach 70-tych ubiegłego wieku. Endoskopową diagnostykę przestrzeni międzykręgowej po otwartej dekompresji opisano na początku lat 80. XX w. Operacje z pełną endoskopią były wykonywane głównie techniką transforaminalną z dostępem tylnobocznym.

Technika mikrochirurgiczna, wykonywana z zastosowaniem mikroskopu, została rozwinięta pod koniec lat 70. i stała się złotym standardem w dekompresji interlaminarnej kanału kręgowego. Technika wykonywana pod kontrolą endoskopu, lub operacja mikroendoskopowa, została opisana pod koniec lat 90. Wykorzystano w niej endoskop do uzyskania wizualizacji pola operacyjnego na ekranie monitora.

W technice konwencjonalnej kanał kręgowy

musi zostać otwarty aby uzyskać dostęp do przestrzeni zewnątrzoponowej. Wiąże się to nie tylko z przecięciem więzadła żółtego ale również z resekcją tkanki kostnej. Podstawowym wymaganiem jest osiągnięcie właściwego dostępu, który zapewnia wizualizację kanału kręgowego i pozwala na wprowadzenie instrumentów. Traumatyzacja związana z wykonaniem dostępu oraz resekcja struktur stabilizujących mogą stać się źródłem problemów, podobnie jak bliznowacenie, zwłaszcza w odniesieniu do ewentualnych zabiegów rewizyjnych. Zastosowanie mikroskopu ma na celu przede wszystkim redukcję wielkości drogi dostępu i zapewnienie optymalnych warunków oświetlenia i wizualizacji. Resekcja struktur kanału kręgowego jest jednak na ogół nie do uniknięcia. Technika mikroendoskopowa pozwala na uzyskanie dostępu z mniejszą traumatyzacją w porównaniu z techniką mikroskopową. Jej zaletą jest mniejsza odległość między polem operacyjnym, a systemem wizualizacyjnym. Nie jest to technika pełnoendoskopowa w ścisłym tego słowa znaczeniu. Obecnie dostęp mikroendoskopowy jest czasami łączony z techniką mikroskopową. We wszystkich tych technikach droga dostępu na ogół musi być większa niż wynikałoby to z zakresu działania w obrębie kanału kręgowego.

W związku z powyższym, w ostatnich latach opracowano metodę interlaminarną z pełną endoskopią, która pozwala na wykorzystanie zalet operacji transforaminalnych i artroskopii.*

* Ruetten et al. (2006) A new full-endoscopic technique for the interlaminar operation of lumbar disc herniations using 6 mm endoscopes: Prospective 2-year results of 331 patients. *Minim Invasive Neurosurgery* 49:80-87

Ruetten et al. (2007) Use of newly developed instruments and endoscopes: full-endoscopic resection of lumbar disc herniations via the interlaminar and lateral transforaminal approach. *J Neurosurg Spine* 6:521-530

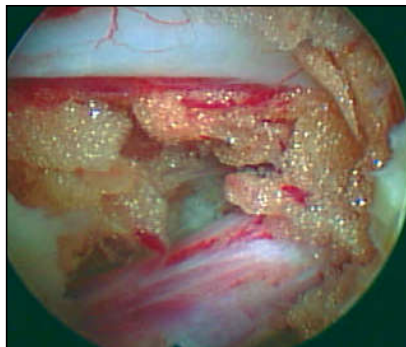
VERTEBRIS lumbare

Technika endoskopowa: interlaminarna

Odpowiednie zaprojektowanie systemu endoskopowego z kątem patrzenia 25°, umożliwia pracę bezpośrednio w polu operacyjnym oraz minimalizuje traumatyzację nie tylko w odniesieniu do drogi dostępu ale również w obrębie kanału kręgowego. Ciągła irygacja umożliwia doskonałą wizualizację, a ruchy wykonywane nowo opracowanym endoskopem zgodnie z koncepcją ruchu Joystickiem zapewnia prawidłową mobilność. Struktury nerwowe są chronione dzięki zastosowaniu skośnie ściętego płaszczka roboczego jako haka do struktur nerwowych. Wszystko to sprawia, że metoda interlaminarna z pełną endoskopią stosowana łącznie z nowo opracowanymi instrumentami jest techniką minimalnie inwazyjną.

Głównymi wskazaniami są patologie usytuowane w obrębie kanału kręgowego. Należy zwrócić uwagę na to by odpowiednio duża szerokość okna interlaminarnego zapewniała swobodne przejście endoskopu. Jeśli zaistnieje taka potrzeba, może zostać ono powiększone przez resekcję kości przy pomocy frezu, bez otwierania więzadła żółtego czy uszkodzenia stawów wyrostków stawowych. Tkanek kostną należy usuwać w jak najmniejszym stopniu, jednakże w przypadkach stenozы kanału kręgowego może ona być konieczna ze względu na zaistniałą patologię. Nacięcie więzadła żółtego może być ograniczone do kilku milimetrów ponieważ jego elastyczność ułatwia penetrację kanału kręgowego. Mobilność do strony przeciwległej jest podobna do tej, która występuje w operacjach konwencjonalnych. Aby zminimalizować resekcję struktur kanału kręgowego, można rozważyć dostęp czaszkowo-ogonowy przez sąsiedni segment lędźwiowy. Technika interlaminarna z pełną endoskopią umożliwia prowadzenie selektywnych zabiegów chirurgicznych w obrębie kanału kręgowego z minimalną traumatyzacją dojścia. Technika transforaminalna jest na ogół odpowiedniejsza do zabiegów śródkręgowych oraz intra- i extraforaminalnych. Metoda transforaminalna ma więcej ograniczeń w porównaniu z metodą interlaminarną jednakże powoduje mniejszą traumatyzację. Ze względu na czynniki anatomiczne i patologiczne, proporcja procedur transforaminalnych

do interlaminarnych w praktyce klinicznej wynosi 40:60.

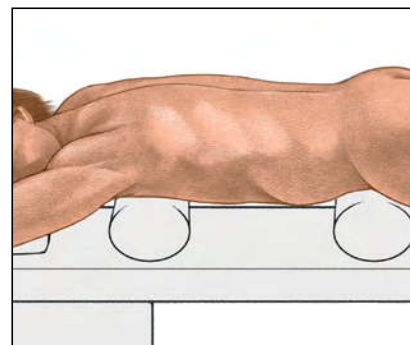
Metoda interlaminarna zapewnia doskonałą wizualizację struktur kanału kręgowego.

VERTEBRIS lumbare

Technika endoskopowa: interlaminarna

1. Ułożenie pacjenta

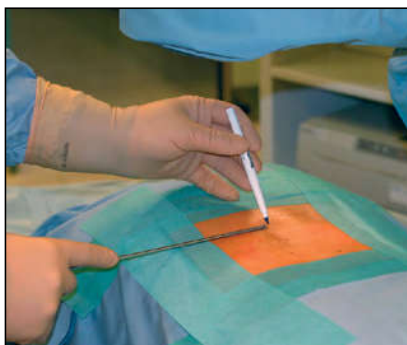
Pacjent w pozycji na brzuchu, na stole przeziernym dla promieni rentgenowskich, z wałkiem umieszczonym pod miednicą i klatką piersiową. W czasie operacji wykorzystywane jest ramię C.

Pozycja na brzuchu z wałkiem umieszczonym pod miednicą i klatką piersiową

2. Wyznaczanie drogi dostępu

Dostęp wyznaczany jest na podstawie anatomicznych punktów orientacyjnych pod kontrolą fluoroskopową, z uwzględnieniem patologii. Nacięcie skóry powinno być wykonane maksymalnie przyśrodkowo, w oknie interlaminarnym, tak aby umożliwić wprowadzanie narzędzi w kierunku bocznym poniżej skośnie ułożonych stawów wyrostków stawowych

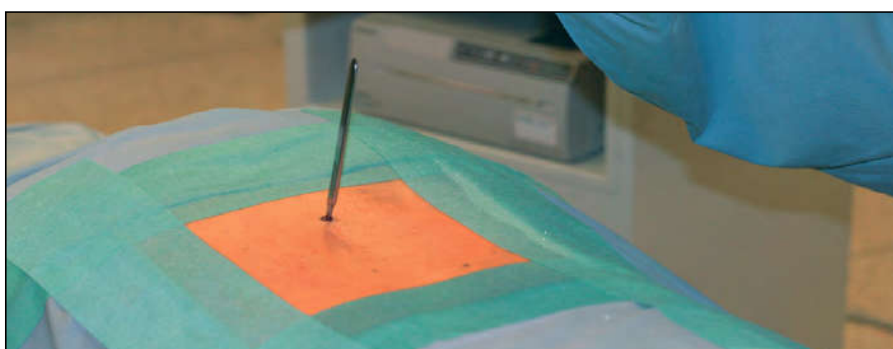

Wyznaczanie punktu do wykonania dościa

Punkt dostępowy powinien znajdować się maksymalnie przyśrodkowo

Wejście poniżej stawów wyrostków stawowych musi być możliwe

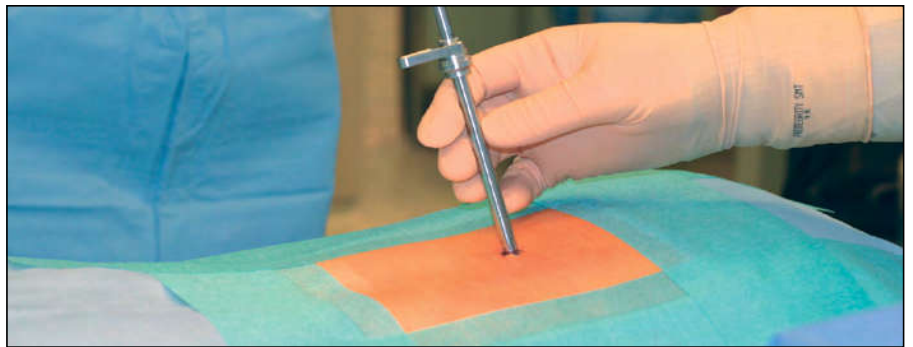
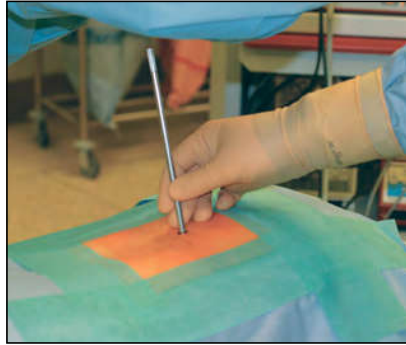
Nacięcie punktowe

VERTEBRIS lumbbar

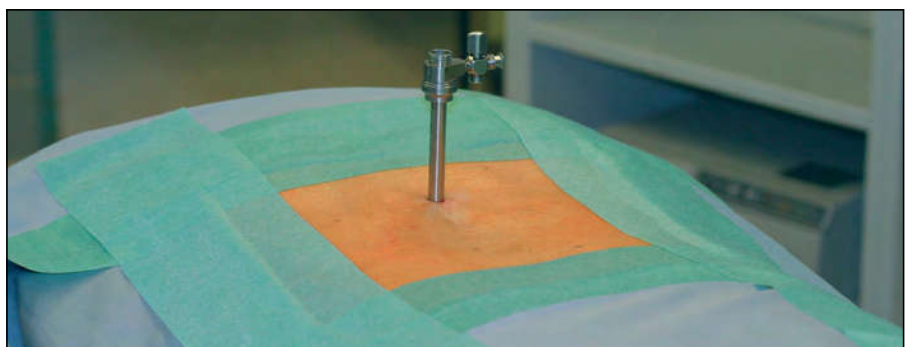
Technika endoskopowa: interlaminarna

3. Utworzenie dostępu

Po wyznaczeniu punktu dostępowego na skórze i wykonaniu nacięcia punktowego, dylator wprowadzany jest pod tylną-przednią kontrolą fluoroskopową aż do więzadła żółtego. Dalsza część procedury wykonywana jest pod boczną kontrolą fluoroskopową. Płaszcz roboczy ze skośnym zakończeniem jest wprowadzany w kierunku więzadła po dylatorze, po czym dylator zostaje usunięty.

Wprowadzanie w pierwszej kolejności dylatora, a następnie płaszcz aż do więzadła żółtego pod kontrolą fluoroskopową

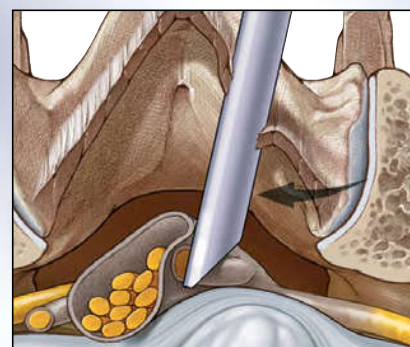
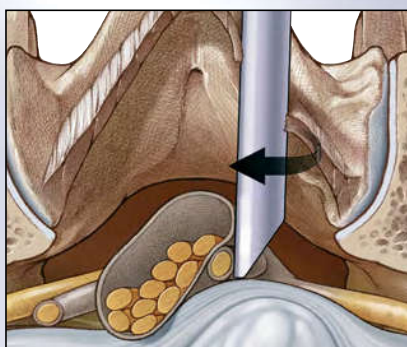
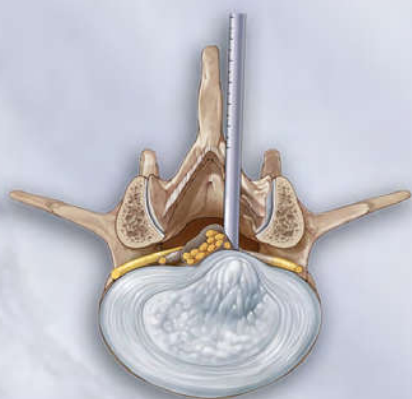

VERTEBRIS lumbar

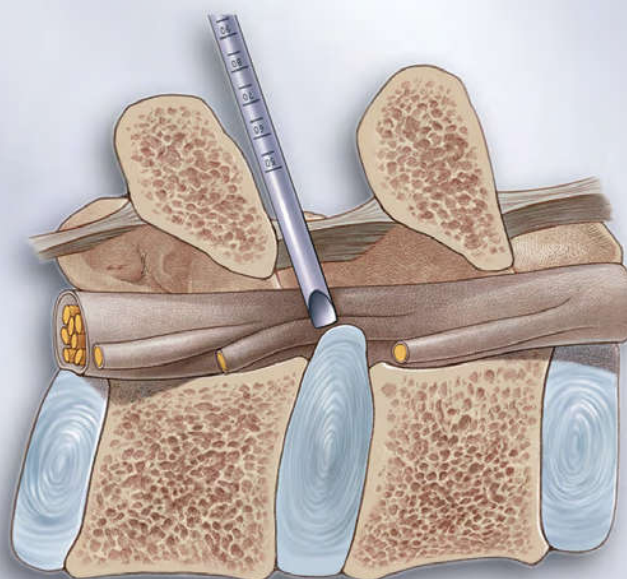
Technika endoskopowa: interlaminarna

4. Wykonanie zabiegu

Endoskop zostaje wprowadzony przez płaszcz roboczy. Operacja jest wykonywana przez kanał roboczy endoskopu z użyciem różnych zestawów instrumentów pod pełną kontrolą wzrokową i przy ciągłej irygacji. Przecięcie więzadła żółtego otwiera dostęp do kanału kręgowego. Endoskop zapewnia prawidłową mobilność. Płaszcz roboczy ze ściętym zakończeniem pełni również rolę narzędzia, które można obracać, aby chronić struktury nerwowe.

Płaszcz roboczy ze ściętym zakończeniem może być obracany i pełnić funkcję dodatkowego narzędzia

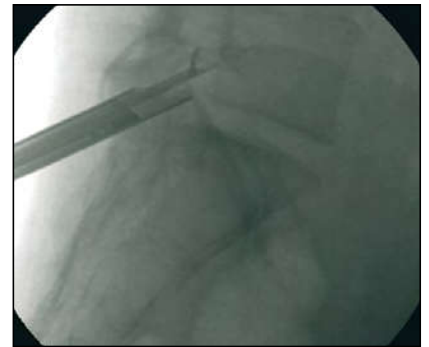
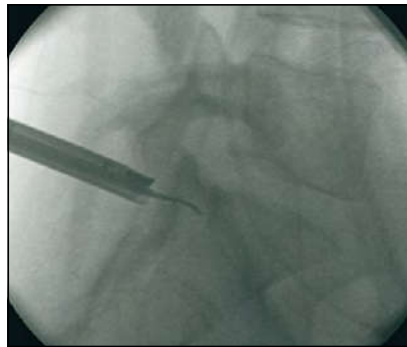
VERTEBRIS lumbiar

Technika endoskopowa: interlaminarna

Kapturki uszczelniające optykę oraz płaszcz roboczy powinny być używane tylko przez krótki okres prowadzonego zabiegu i tylko wtedy zmniejszona hemostaza powoduje krwawienie pogarszające widoczność. Jeśli bowiem w czasie długich operacji zatrzymany odpływ płynu irygacyjnego zostanie niezauważony, istnieje teoretyczne ryzyko przeciążenia objętościowego i wzrostu ciśnienia w kanale kręgowym i związanych z nim strukturach.

Aby zmniejszyć ryzyko uszkodzeń neurologicznych, zwłaszcza w wyżej położonych segmentach, należy unikać przedłużającej się i ciągłej, nadmiernej retrakcji przyśrodkowej struktur nerwowych przy pomocy płaszcz robocznego.

Jak wskazuje doświadczenie, ryzyko wystąpienia powikłań jest największe w czasie procesu uczenia się i wprowadzania nowych procedur.

Zabieg z wykorzystaniem dedykowanego endoskopu zapewniającego wysoka mobilność "Joystick"

Otwarcie więzadła żółtego

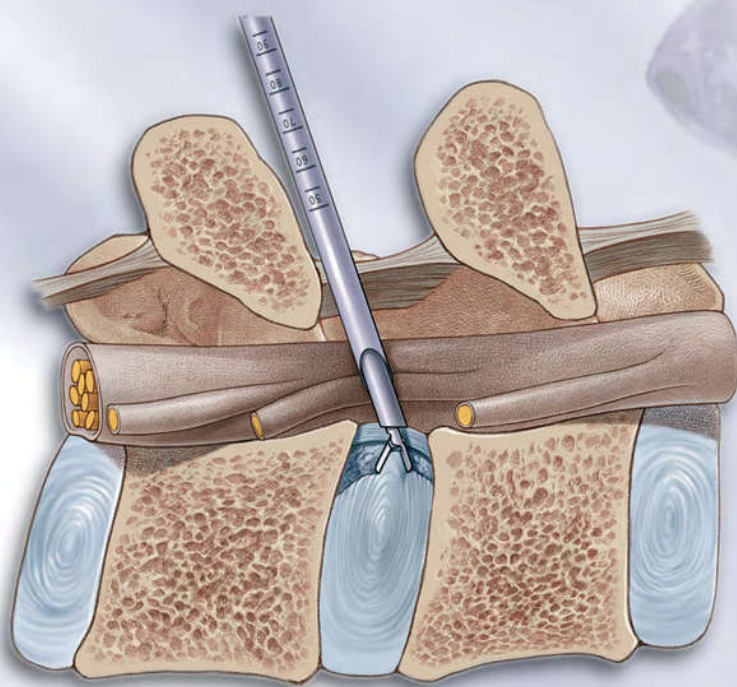
Widok L5-S1

VERTEBRIS lumbar

Technika endoskopowa: interlaminarna

Możliwość resekcji tkanki kostnej przy pomocy dostępnych narzędzi i frezów

Metoda interlaminarna pozwala na pracę w obrębie kanału kręgowego pod kontrolą wzrokową

VERTEBRIS lumbbar

Technika endoskopowa: interlaminarna

5. Resekcja tkanki kostnej

Resekcja tkanki kostnej może okazać się konieczna, aby zwiększyć ruchomość w obrębie kanału kręgowego lub w przypadku trudności w uzyskaniu dostępu. Powodem może być na przykład sekwestracja przepukliny krążka międzykręgowego lub małe okno interlaminarne. Potrzeba resekcji kości może też zaistnieć w operacjach stenozы zachołka. Po uzyskaniu dostępu struktury kostne są usuwane. Wskazane może okazać się rozpoczęcie dekompresji na ogonowym końcu zstępującego wyrostka stawowego. W zależności od patologii, przyśrodkowe elementy zstępującego lub wstępującego wyrostka stawowego lub ogonowa i czaszkowa blaszka łuku kręgu są usuwane.

Dostępne są różne frezy i odgryzacze kostne, które mogą zostać wprowadzone przez kanał roboczy endoskopu w celu resekcji tkanki kostnej.

Wskazane może okazać się rozpoczęcie dekompresji na ogonowym końcu zstępującego wyrostka stawowego

Zakres resekcji tkanki kostnej zależy od patologii

Boczna resekcja tkanki kostnej wykonywana w kanale kręgowym

VERTEBRIS lumbiar

Wprowadzenie - dyscektomia w odcinku piersiowym

W zależności od indywidualnej patologii i anatomii, procedury transforaminalne i interlaminarne mogą być wykonywane również w obrębie kręgosłupa piersiowego. Podstawowym wskazaniem jest przepuklina krążka międzykręgowego w odcinku piersiowym bez znacznego ucisku na rdzeń kręgowy, która pozostaje objawowa mimo leczenia zachowawczego. Operacje mogą być leczone jedynie patologie położone bocznie, co wynika z konieczności unikania manipulowania rdzeniem kręgowym ponieważ taka manipulacja mogłaby spowodować jego uszkodzenie. Dodatkowo znacznym ograniczeniem

na ogół niewystarczająca, zwłaszcza bocznie do rdzenia kręgowego. Operacje wykorzystujące dostęp transforaminalny lub interlaminarny mogą być wykonywane na całej długości kręgosłupa piersiowego począwszy od C7-Th1 do Th12-S1. Procedura operacyjna jest taka sama jak w przypadku kręgosłupa lędźwiowego. W porównaniu z kręgosłupem lędźwiowym, kręgosłup piersiowy narażony jest na większe ryzyko uszkodzenia struktur nerwowych. Wiąże się z tym ograniczenia techniczne co do uzyskania dostępu i przebiegu operacji. W przypadkach granicznych co do uwarunkowań anatomicznych, klinicznych bądź ze względu na występującą patologię, operacja konwencjonalna może być jedynym słusznym rozwiązaniem.

Przepuklina piersiowego krążka międzykręgowego

anatomicznym w tej części kręgosłupa są organy położone w klatce piersiowej uniemożliwiają wykonanie dojścia bocznego transforaminalnego. W przypadku planowania procedury transforaminalnej należy zawsze wykonać przedoperacyjną tomografię komputerową w celu dokładnego określenia punktu dostępowego na skórze i możliwości dostępu do krążka międzykręgowego. Dostęp interlaminarny zazwyczaj wymaga resekcji tkanki kostnej ponieważ wielkość okna interlaminarnego jest

VERTEBRIS lumbare

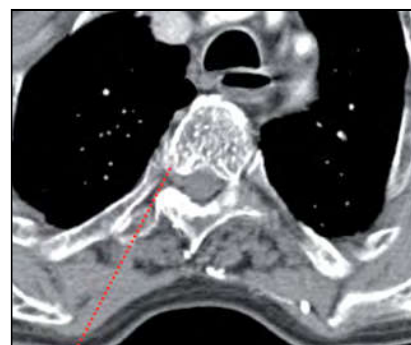
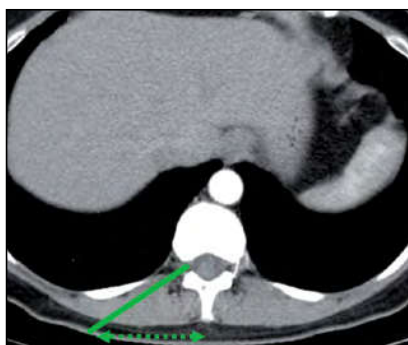
Dyscektomia w odcinku piersiowym

1. Technika endoskopowa z dostępu transforaminalnego

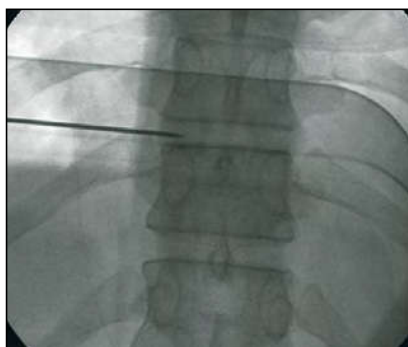
Dostęp ustalany jest na podstawie przedoperacyjnej tomografii komputerowej. Struktury, na które należy zwrócić uwagę aby nie ich nie uszkodzić to:

- bocznie płuco
- przyśrodkowo rdzeń kręgowy
- brzusznie naczynia

Dostęp może być blokowany przez anatomiczne lub zwyrodnieniowe struktury kostne, takie jak żebra, wyrostki poprzeczne lub osteofity. Z reguły wymagany jest dostęp tylny.

Aby uniknąć uszkodzeń, kaniula kręgowa powinna zostać wprowadzona równoległe do przestrzeni międzykręgowej pod kontrolą fluoroskopową w projekcji tylnoprzodniej; powinna znajdować się dokładnie ogonowo w otworze międzykręgowym, a dotykając krążka międzykręgowego powinna znajdować się dokładnie między przyśrodkową, a boczną linią nasady łuku kręgu w otworze międzykręgowym. Dla większego bezpieczeństwa kaniula kręgowa może być najpierw skierowana do struktur kostnych stawu międzykręgowego, a następnie skierowana brzusznie wzdłuż kości. Po wprowadzeniu dylatora, płaszczka roboczej i endoskopu należy zwracać szczególną uwagę w czasie operacji na położony przyśrodkowo rdzeń kręgowy.

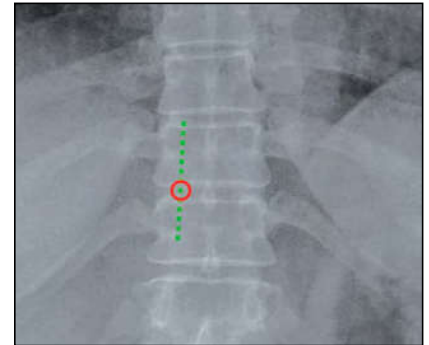
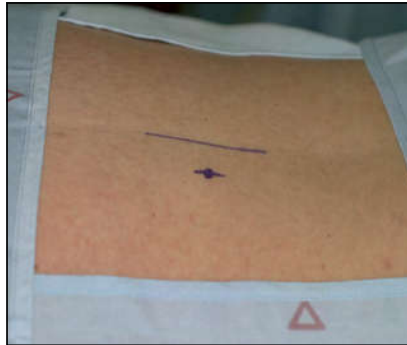

VERTEBRIS lumbar

Dyscektomia w odcinku piersiowym

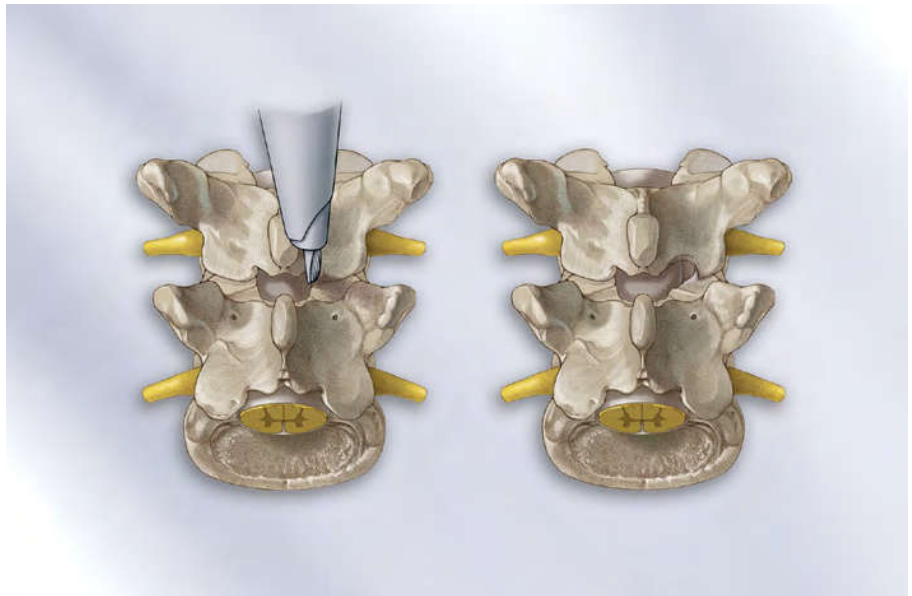
2. Technika endoskopowa z dostępem interlaminarnym

Punkt dostępowy na skórze znajduje się nad stawem/krażkiem międzykręgowym na przyśrodkowej linii nasady łuku kręgu, tak jak w foraminotomii szyjnej. Z tego punktu kanał kręgowy dostępny jest bez manipulowania rdzeniem kręgowym.

Po wprowadzeniu dylatora, płaszcza roboczego i endoskopu, okno interlaminarne jest zwykle zbyt małe by umożliwić wejście do kanału kręgowego bez resekcji tkanki kostnej. Stąd też przy pomocy frezu zostaje usunięty niewielki fragment kostny po przyśrodkowej stronie wyrostków stawowych oraz jeśli jest to konieczne również fragmenty czaszkowej i ogonowej blaszki łuku kręgu. Boczna część kanału kręgowego musi być dostępna w takim stopniu by umożliwić dojście do krążka międzykręgowego bez konieczności przemieszczania przyśrodkowo rdzenia kręgowego.

Nie ma ograniczenia rozszerzenia czaszkowo-ogonowego

Zestaw podstawowy, VERTEBRIS lumbar dla techniki: trans- i extraforaminalnej

Nazwa	Nr kat.	Ilość
Optyka PANOVIEW PLUS, 25°, dł. rob. 207 mm, śr. zew. Ø 6.9 x 5.6 mm, kan. rob. Ø 4.1 mm	89210.1254	1
Adapter stożkowy	8791.751	1
Adapter membranowy	8792.451	1
Zestaw kaniul dordzeniowych, 1 op. = 10 szt., sterylne, dł.rob. 150 mm, Ø 1.25 mm	4792.803	1
Dylator, Ø. 6.9 mm	89220.1508	1
Płaszcz roboczy skośny, Ø 8.0 mm, dł. rob. 185 mm	89220.1078	1
Adapter irygacyjny, Ø 8.0 mm	89220.1308	1
Przedłużka do płaszcza, Ø 8.0 mm	89220.1408	1
Punch-mikro, Ø 2.5 mm, zakrzywiony, dł. rob. 360 mm, (pasuje do kan. rob. 4 mm)	89240.1034	1
Punch-mikro, Ø 2.5 mm, dł. rob. 360 mm	8792.671	1
Rongeur-mikro z długimi branszami, Ø 2.5 mm, dł. rob. 360 mm	89240.1125	1
Rongeur-mikro, Ø 2.5 mm, zakrzywiony, dł. rob. 360 mm, (pasuje do kan. rob. 4 mm)	89240.1044	1
Kleszczyki chwytne do nukleotomii, Ø 3.0 mm, dł. rob. 360 mm	89230.1003	1
Kleszczyki chwytne do nukleotomii, Ø 4.0 mm, dł. rob. 360 mm	89230.1004	1
Kerrison (punch), Ø 4.0 mm, WL 360 mm	89240.1904	1
Dysektor, Ø 2.5 mm, WL 350 mm	8792.591	1
Dysektor, Ø 4.0 mm, WL 350 mm	89250.1004	1
X-Tractor	89230.0000	1
Młotek	8866.956	1
Radioblator 4MHz	23300011	1
TipControl RF, komplet (dł. rob. 400 mm)	899352000	1
TipControl RF, elektrody bipolarne (1 op.= 5 szt.)	499352000	1
TipControl – przewód przyłączeniowy do elektrod (wtyk EU płaski)	899351210	1

VERTEBRIS lumbar

Zestawy

Zestaw podstawowy, VERTEBRIS lumbar and thoracic dla techniki interlaminarnej

Nazwa	Nr kat.	Ilość
Optyka PANOVIEW, 25°, dł. rob. 165 mm, śr. zew. Ø 6,9 x 5,6 mm, kan. rob. Ø 4,1 mm	89210.3254	1
Adapter stożkowy	8791.751	1
Adapter membranowy	8792.451	1
Dylator, Ø 6,9 mm	89220.1508	1
Płaszcz roboczy skośny, Ø 8,0 mm, dł. rob. 120 mm	89220.3008	1
Adapter irygacyjny, Ø 8,0 mm	89220.1308	1
Punch mikro, Ø 2,5 mm, dł. rob. 290 mm	89240.2225	1
Punch mikro, Ø 2,5 mm, zakrzywiony, dł. rob. 360 mm	89240.1034	1
Rongeur mikro, Ø 2,5 mm, dł. rob. 290 mm	89240.2025	1
Rongeur, Ø 3,0 mm, dł. rob. 290 mm	89240.3003	1
Rongeur, Ø 4,0 mm, dł. rob. 290 mm	89240.3004	1
Punch kostny, Ø 4,0 mm, dł. rob. 290 mm	89240.3904	1
Dysektor atraumatyczny, Ø 2,5 mm, dł. rob. 350 mm	8792.591	1
Dysektor atraumatyczny, Ø 4,0 mm, dł. rob. 350 mm	89250.1004	1
Radioblator 4MHz	23300011	1
TipControl RF, komplet (dł. rob. 290 mm)	899351000	1
TipControl RF, elektrody bipolarne (1 op.= 5 szt.)	499351000	1
TipControl – przewód przyłączeniowy do elektrod (wtyk EU płaski)	899351210	1

Podstawowy zestaw, VERTEBRIS universal

Nazwa	Nr kat.	Ilość
Optyka PANOVIEW Plus, 25°, dł. rob. 165 mm, Ø 6.9 x 5.6 mm, kan. rob. Ø 4.1 mm	89210.3254	1
Płaszcz roboczy skośny, Ø 8.0 mm, dł. rob. 120 mm	89220.3008	1
Optyka PANOVIEW Plus, 25°, dł. rob. 207 mm, Ø 6.9 x 5.6 mm, kan. rob. Ø 4.1 mm	89210.1254	1
Adapter stożkowy	8791.751	1
Adapter membranowy	8792.451	1
Kaniula dordzeniowa zestaw, (1 op. = 10 szt.), sterylne, dł. rob. 150 mm, Ø 1.25 mm	4792.803	1
Dylator, Ø. 6.9 mm	89220.1508	1
Płaszcz roboczy skośny, Ø 8.0 mm, WL 185 mm	89220.1078	1
Adapter irygacyjny, Ø 8.0 mm	89220.1308	1
Przedłużka do płaszczka, Ø 8.0 mm	89220.1408	1
Punch mikro, Ø 2.5 mm, zakrzywiony, dł. rob. 360 mm, (kompatybilny z 4 mm kan. rob.)	89240.1034	1
Punch mikro, Ø 2.5 mm, dł. rob. 360 mm	8792.671	1
Rongeur mikro, długie szczęki, Ø 2.5 mm, dł. rob. 360 mm	89240.1125	1
Ronger mikro, Ø 2.5 mm, zakrzywiony, dł. rob. 360 mm, (kompatybilny z 4 mm kan. rob.)	89240.1044	1
Kleszczyki chwytające do jądra, Ø 3.0 mm, dł. rob. 360 mm	89230.1003	1
Kleszczyki chwytające do jądra, Ø 4.0 mm, dł. rob. 360 mm	89230.1004	1
Dysektor atraumatyczny, Ø 2.5 mm, dł. rob. 350 mm	8792.591	1
Dysektor atraumatyczny, Ø 4.0 mm, dł. rob. 350 mm	89250.1004	1
X-Tractor	89230.0000	1
Młotek	8866.956	1
Radioblator 4MHz	23300011	1
TipControl RF, komplet (dł. rob. 400 mm)	899352000	1
TipControl RF, elektrody bipolarne (1 op.= 5 szt.)	499352000	1
TipControl – przewód przyłączeniowy do elektrod (wtyk EU płaski)	899351210	1

Optyki, kanał roboczy 3.1 mm

Nazwa	Nr kat.
Optyka PANOVIEW Plus, 25°, Ø 5.9 x 5.0 mm, dł. rob. 207 mm	89210.1253
Optyka PANOVIEW Plus, 25°, Ø 5.9 x 5.0 mm, dł. rob. 165 mm	89210.3253

Optyki, kanał roboczy 4.1 mm

Nazwa	Nr kat.
PANOVIEW Plus discoscope, 25°, Ø 6.9 x 5.6 mm, WL 207 mm	89210.1254
PANOVIEW Plus discoscope, 25°, Ø 6.9 x 5.6 mm, WL 165 mm	89210.3254

Akcesoria

Nazwa	Nr kat.
Zatyczka uszczelniająca, 1 op. = 10 szt.	8792.452
Zatyczka uszczelniająca, Średnica Ø do 2.4 mm, 1 op.= 10 szt.	89.00
Membrana uszczelniająca	15 479.006
Adapter membranowy	8792.451
Nasadka kranika	8791.951
Adapter stożkowy	8791.751
O-ringi do uszczelnienia pomiędzy adapterem irygacyjnym a optyką, 1 op. = 10 szt.	9500.113
Okular Plug-on do podłączenia obiektywów	8885.901
Kosz do przechowywania i sterylizacji optyk 89210.xxxx	38044.411
Środek przeciwmgielny	102.02
Szczoteczka do czyszczenia	6.03

Kaniule dordzeniowe

Nazwa	Nr kat.
Kaniula dordzeniowa, Ø 1.25 mm, 1 op.=10 szt. , sterylne, dł. rob. 250 mm	4792.802
Kaniula dordzeniowa, Ø 1.25 mm, 1 op.=10 szt., sterylne, dł. rob. 150 mm	4792.803
Kaniula dordzeniowa, Ø 1.5 mm, 1 op.=10 szt., sterylne, dł. rob. 250 mm	492201215

Dylatatory

Nazwa	Nr kat.
Dylator, Ø 5.9 mm, 1-kanal, do płaszczy roboczych Ø 7.0 mm	8792.763
Dylator, Ø 5.9 mm, 2-kanal, do płaszczy roboczych Ø 7.0 mm	8792.764
Dylator, Ø 6.9 mm, 2-kanal, do płaszczy roboczych Ø 8.0 mm	89220.1508

Płaszcz robocze, Ø 7.0 mm

Nazwa	Nr kat.
Płaszcz roboczy 30° ścięty, dł. rob. 120 mm	89220.3007
Płaszcz roboczy bez okna, dł. rob. 145 mm	89220.1057
Płaszcz roboczy, podstawowy zestaw, dł. rob. 165 mm	89220.1907
Płaszcz roboczy do foraminoplastyki, dł. rob. 165 mm	89220.1007
Płaszcz roboczy z brzegiem elewacji, dł. rob. 185 mm	89220.1157
Płaszcz roboczy z 30° ścięciem, dł. rob. 185 mm	89220.1047
Płaszcz roboczy z 45° ścięciem, dł. rob. 185 mm	89220.1037
Przedłużka do płaszcza, dł. rob. 155 mm	89220.1407

VERTEBRIS

Instrumentarium: płaszcze robocze, adaptery irygacyjne, trepany

Płaszcze robocze, Ø 8.0 mm

Nazwa	Nr kat.
Płaszcz roboczy z 30° ścięciem, dł. rob. 120 mm	89220.3008
Płaszcz roboczy, podstawowy zestaw, dł. rob. 165 mm	89220.1908
Płaszcz roboczy z wydłużonym brzegiem do elewacji, dł. rob. 165 mm	89220.1068
Płaszcz roboczy z brzegiem do elewacji, dł. rob. 185 mm	89220.1088
Płaszcz roboczy z 30° ścięciem, dł. rob. 185 mm	89220.1078
Płaszcz roboczy z 45° ścięciem, dł. rob. 185 mm	89220.1038
Przedłużka do płaszcza, dł. rob. 155 mm	89220.1408

Adaptery irygacyjne

Nazwa	Nr kat.
Adapter irygacyjny, Ø 7.0 mm	89220.1307
Adapter irygacyjny, Ø 8.0 mm	89220.1308
Uchwyt do płaszcza roboczego, Ø 7.0 mm	89200.1007
Uchwyt do płaszcza roboczego, Ø 8.0 mm	89200.1008
Uszczelka do instrumentów pomocniczych, 1 op.=10 szt.	89.03

Trepany

Nazwa	Nr kat.
Trepan, dł. rob. 195 mm, Ø 5.9 mm, okno tnące Ø 3.0 mm	8792.503
Trepan, dł. rob. 195 mm, Ø 5.9 mm, okno tnące Ø 5.3 mm	8792.504
Trepan, dł. rob. 195 mm, Ø 6.9 mm, okno tnące Ø 6.3 mm	89260.1108

Napędy

Nazwa		Nr kat.
	Konsola shavera PowerDrive ART 1	23040011
	Podwójny przełącznik nożny do obsługi shavera PowerDrive ART 1	2304.901
	Uchwyt napędowy shavera bez przycisków M5/0, maks. obr. 16,000 obr./min	8995500001
	Uchwyt napędowy shavera z przyciskami M5/3, maks. obr. 16,000 obr./min.	8995500031
	COMBIDRIVE EN napęd szybkoobrotowy	20951.0000
	Kątnica, maks obr. 40,000 obr./min.	82950.1301

Ostrza do uchwytów shavera M5/X (Power Drive ART 1 i COMBIDRIVE 20951)

Nazwa	Nr kat.
Ostrze owalne, Ø 2.5 mm, dł. rob. 350 mm, z osłoną boczną ostrza	899751502
Ostrze owalne, Ø 2.5 mm, dł. rob. 350 mm, z osłoną dystalną i boczną ostrza	899751512
Ostrze do nukleotomii, Ø 3.0 mm, dł. rob. 350 mm, z osłoną boczną ostrza	899751003
Ostrze owalne, Ø 3.0 mm, dł. rob. 350 mm, osłoną boczną ostrza	899751503
Ostrze owalne, Ø 3.0 mm, dł. rob. 350 mm, z osłoną dystalną i boczną ostrza	899751513
Ostrze do nukleotomii, Ø 4.0 mm, dł. rob. 350 mm, z osłoną boczną ostrza	899751004
Ostrze owalne, Ø 4.0 mm, dł. rob. 350 mm, z osłoną boczną ostrza	899751504
Ostrze owalne, Ø 4.0 mm, dł. rob. 350 mm, z osłoną dystalną i boczną ostrza	899751514
Ostrze kulowe, Ø 2.5 mm, dł. rob. 350 mm	899751302
Ostrze kulowe, Ø 3.0 mm, dł. rob. 350 mm	899751303
Ostrze kulowe, Ø 4.0 mm, dł. rob. 350 mm	899751304

Ostrza wysokoobrotowe (do napędu COMBIDRIVE 20951 z kątnicą)

Nazwa	Nr kat.
Ostrze kulowe, Ø 3.0 mm, dł. rob. 350 mm, 1 op.=3 szt. także: z dystalną osłoną ostrza, Ø 4.0 mm	82960.3730 82970.1330
Ostrze kulowe diamentowe, Ø 3.0 mm, dł. rob. 350 mm, 1 op.=3 szt. także: z dystalną osłoną ostrza, Ø 4.0 mm	82960.3930 82970.1330
Ostrze kulowe diamentowe, Ø 4.0 mm, dł. rob. 350 mm, 1 op.=3 szt. także: Ø 4.0 mm	82960.3940 82970.1340

Pompy

Nazwa	Nr kat.
Pompa artroskopowa z funkcją spine model 2204	22040011
Zestaw drenów wielorazowych (20x sterylizacji)	8171223
Zestaw drenów jednorazowych 1 op.=10 szt., sterylne	4171223
Zestaw (dren dobowy 10 szt.) sterylne	4171226
Zestaw (dren dobowy 1 szt. + dren pacjenta 10 szt.), sterylne	4171227
Dren próżniowy (pompa-zbiornik), autoklawowalny	8170.401
Zbiornik na zasysany płyn, 3L, uchwyt, autoklawowalny	8170.981
Dren do odsysania płynu (instrumenty-zbiornik), 1 op.=10 szt., sterylne	4170.901

Radioblator RF 4 MHz

Multidyscyplinarny aparat do elektrochirurgii

Instrumenty TipControl - czyli sięganie „za róg”

TipControl to seria instrumentów o giętkiej i sterowalnej końcówce. Są one stosowane zwłaszcza w operacjach endoskopowych kręgosłupa, w czasie których giętka końcówka pozwala uzyskać adekwatny zakres ruchów narzędzia i zasięg jego działania w polu operacyjnym, do którego jest ono wprowadzane przez minimalnie inwazyjny dostęp operacyjny. Elektrody TipControl zapewniają chirurgowi wykorzystanie wszystkich możliwości dostępnych w chirurgii.

Wiele specjalności medycznych

Liczne tryby użytkowania Radioblatora RF 4MHz zapewniają pełne wykorzystanie w sali operacyjnej. Radioblator RF 4 MHz jest bardzo łatwy w obsłudze, a jego parametry, specyficzne dla poszczególnych zastosowań, mogą być programowane, dzięki czemu jest on stosowany w licznych specjalnościach medycznych, takich jak:

- ortopedia,
- neurochirurgia,
- laryngologia,
- chirurgia szczękowo-twarzowa,
- chirurgia plastyczna/kosmetyczna,
- dermatologia.

Radioblator RF 4 MHz

Akcesoria

Radioblator RF 4 MHz System

Radioblator RF System,
zestaw obejmuje: Radioblator RF System (2330001), kabel sieciowy (244003), sterownik nożny dwupedałowy (2330901) oraz kabel dla jednorazowych elektrod neutralnych (2330045)
..... 23300011

Ostrza bez osłony dystalnej

TipControl RF Instrument krótki (zestaw), dł. rob. 290 mm
Skład zestawu: uchwyt (899351100), płaszcz dla elektrod śr. zew. 2.5 mm (899351010)
..... 899351000

Elektroda bipolarna RF TipControl, krótka sterylna, 1 op.=5 szt.
..... 499351000

TipControl RF Instrument długi (zestaw), dł. rob. 400 mm
Skład zestawu: uchwyt (899351100), płaszcz dla elektrod śr. zew. 2.5 mm (899352010)
..... 899352000

Elektroda bipolarna RF TipControl, długa sterylna, 1 op.=5 szt.
..... 499352000

Kabel łączący TipControl, bipolarny, dla wtyku EU, międzynarodowy standard połączenia 2-PIN, dł. przewodu 3 m
..... 899351210

Elektrody do ablacji, bipolarne – do zastosowania w przypadku aplikacji od 5.6 mm pracy w płaszczu roboczym

Bipolarna elektroda guzikowa, dł. rob. 330 mm, jednorazowa

Dystalna część o śr. zew. 2.9 mm
..... 899364300

Dystalna część o śr. zew. 3.4 mm
..... 899364400

także:
uchwyt do elektrod guzikowych, bipolarny, międzynarodowy standard połączenia 2-PIN, dł. przewodu 3 m
..... 899364200

Akcesoria RF, monopolarne

Uchwyt monopolarny
przewód o dł. 4 m, dla elektrod z płaszczem 2.4 mm, do generatorów US oraz Erbe „międzynarodowy”
..... 89910.0001

Jednorazowe elektrody neutralne
1 op.=50 szt., pakowane pojedynczo, niesterylne
..... 433015

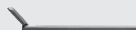

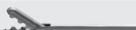

Kabel do jednorazowych elektrod neutralnych
dł. kabla 3 m
..... 2330045

Szczypczyki / punche, Ø 2.0 mm

Nazwa	Nr kat.
Rongeur mikro, dł. rob. 290 mm	892406002
Punch mikro, dł. rob. 290 mm	892406202

Szczypczyki / punche, Ø 2.5 mm

Nazwa	Nr kat.
Rongeur mikro, dł. rob. 290 mm	89240.2025
Rongeur mikro, podwójne szczęki, dł. rob. 290 mm	89240.2125
Punch mikro, dł. rob. 290 mm	89240.2225
Punch kostny mikro, dł. rob. 290 mm	89240.2325
Rongeur mikro, dł. rob. 360 mm	8792.632
Rongeur mikro, podwójne szczęki, dł. rob. 360 mm	8792.636
Punch mikro, dł. rob. 360 mm	8792.671
Rongeur mikro, bransze wydłużone, dł. rob. 360 mm	89240.1125
Szczypczyki do nukleotomii, dł. rob. 360 mm	89230.1125

Szczypczyki / punche, Ø 3.0 mm

Nazwa	Nr kat.
Rongeur mikro, dł. rob. 290 mm	89240.3003
Punch mikro, dł. rob. 290 mm	89240.3023
Punch kostny, dł. rob. 290 mm	89240.3903
Rongeur mikro, dł. rob. 360 mm	89240.1003
Rongeur mikro, podwójne szczęki, dł. rob. 360 mm	89240.1013
Punch mikro, dł. rob. 360 mm	89240.1023
Szczypczyki do nukleotomii, dł. rob. 360 mm	89230.1003
Rozdzielacz do tkanek, dł. rob. 360 mm	89230.1803
Nożyczki, dł. rob. 360 mm	89240.1703
Punch kostny, dł. rob. 360 mm	89240.1903

Szczypczyki / punche, Ø 4.0 mm

Nazwa	Nr kat.
Rongeur mikro, dł. rob. 290 mm	89240.3004
Rongeur mikro, podwójne szczęki, dł. rob. 290 mm	89240.3014
Punch mikro, dł. rob. 290 mm	89240.3024
Punch kostny, dł. rob. 290 mm	89240.3904
Rongeur mikro, dł. rob. 360 mm	89240.1004
Rongeur mikro, podwójne szczęki, dł. rob. 360 mm	89240.1014
Punch mikro, dł. rob. 360 mm	89240.1024
Szczypczyki do nukleotomii, dł. rob. 360 mm	89230.1004
Rongeur mikro, możliwość ustawienia kąta szczęk, dł. rob. 360 mm	89240.1624
Punch kostny, dł. rob. 360 mm	89240.1904
Rongeur mikro, zakrzywiony, dł. rob. 360 mm (pasuje do 4 mm kanału rob.)	89240.1044
Punch mikro, Ø 2.5 mm, zakrzywiony, dł. rob. 360 mm (pasuje do 4 mm kanału rob.)	89240.1034

Szczypczyki, punche Ø 5.2 mm do pracy w kanale roboczym

Nazwa	Nr kat.
Szczypczyki do dysku - chwytne, przegubowe dł. rob. 210 mm	8792.623
Punch do dysku - przegubowy dł. rob 210 mm	8792.663
Rongeur do dysku - szczęki stożkowe, przegubowe dł. rob. 210 mm	89240.1052

Szczypczyki / punche / nożyczki do pracy przez płaszcz roboczy

Nazwa	Nr kat.
Punch, Ø 2.7 mm, dł. rob. 210 mm	8792.661
Nożyczki, Ø 2.7 mm, dł. rob. 240 mm	8792.641
Punch, Ø 3.4 mm, dł. rob. 240 mm	8792.662
Rongeur, Ø 4.5 x 4.2 mm, dł. rob. 210 mm	8791.601
Rongeur, Ø 4.5 x 4.2 mm, dł. rob. 210 mm	8791.691

Instrumenty ręczne

Nazwa	Nr kat.
Kiureta, Ø 2.5 mm, dł. rob. 290 mm	89260.2625
Łyżka, Ø 2.5 mm, dł. rob. 350 mm	8792.562
Annulotom, Ø 2.5 mm, dł. rob. 350 mm	8792.581
Kiureta, Ø 2.5 mm, dł. rob. 350 mm	8792.571
Ostrze tnące dystalnie, Ø 3.0 mm, dł. rob. 350 mm	89260.1113
Ostrze tnące dystalnie, Ø 4.0 mm, dł. rob. 350 mm	89260.1114

Instrumenty ręczne

Nazwa	Nr kat.
Elewator, Ø 2.5 mm, WL 290 mm	89250.2025
Sonda hakowa, Ø 2.5 mm, WL 290 mm	89250.2125
Sonda prosta, Ø 2.5 mm, WL 290 mm	89250.2225
Dysektor, Ø 2.5 mm, WL 350 mm	8792.591
Dysektor, Ø 3.0 mm, WL 350 mm	89250.1003
Dysektor, Ø 4.0 mm, WL 350 mm	89250.1004
Sonda z giętkim końcem, Ø 2.5 mm, WL 350 mm	892501925
także: element zamienny, dł. rob. 350 mm, 1 op.=3 szt.	892501625
Sonda z giętkim końcem, Ø 2.5 mm, dł. rob. 290 mm	892506925
także: element zamienny, dł. rob. 290 mm, 1 op.=3 szt.	892506625

VERTEBRIS

Instrumentarium: sondy, dysektory itp.

Akcesoria

Nazwa	Nr kat.
Sonda do pozycjonowania	8791.701
Instrument do chwytania narzędzi	8793.856
"X-Tractor" do wyjmowania dylatorów itp., kompletny zestaw	89230.0000
"X-Tractor" element zaciskowy, mały	89230.0003
"X-Tractor" element zaciskowy, duży	89230.0004
"X-Tractor" uchwyt	89230.0008
Młotek	8866.956

Akcesoria do płukania i ssania

Nazwa	Nr kat.
Ssak, Ø 2.5 mm, dł. rob. 290 mm	89270.2025